

F. t. 1. om tjenester i informationssamfundet m.v.

ledes at Kommissionen kan udbrede kendskab til retlig og administrativ praksis på området.

Artikel 17, stk. 5, skønnes ikke at give anledning til lovgivning.

17. Sanktioner

Efter artikel 20 fastsætter medlemsstaterne selv de sanktioner, som skal finde anvendelse ved overtrædelser af de nationale bestemmelser, der udstedes til gennemførelse af direktivet. Artiklen kræver, at de fastsatte sanktioner skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning. Endelig fremgår det af direktivets betragtning 54, at sanktionen fastsat i regler til gennemførelse af direktivet ikke hindrer anvendelsen af andre sanktioner eller retsmidler efter national lovgivning, og at medlemsstaterne ikke er forpligtet til at fastsætte strafferetlige sanktioner for overtrædelser af nationale bestemmelser, der gennemfører direktivet.

Det følger allerede af lovforslagets § 3 om hjemlandskontrol, at tjenesteydere, der er etableret her i landet, er underlagt de gældende kontrol-, sanktions- og håndhævelsessystemer, uanset om en informationssamfundstjeneste alene er rettet mod en anden medlemsstat.

Det har været overvejet selvstændigt at strafsanktionere lovforslagets §§ 7-9 om tjenesteyderes pligt til at give basale og særlige oplysninger om f.eks. navn, adresse og CVR-nummer, prisinformation, kommerciel kommunikation, og §§ 10-12 om tekniske hjælpefunktioner m.v.

Overtrædelser af bestemmelserne kan imidlertid sanktioneres gennem anvendelsen af markedsføringsloven. På den baggrund findes der ikke behov for at gennemføre særlige regler om sanktioner for overtrædelser af de nationale bestemmelser, der gennemfører direktivet. Sanktionssystemet i markedsføringsloven vil i kraft af den udvidelse, som lovforslaget medfører af myndighedernes geografiske kompetence, tillige kunne anvendes, når en dansk tjenesteyder alene retter sin virksomhed mod andre EU/EØS-lande.

En kommerciel kommunikation, der ikke fremtræder som sådant, vil efter omstændighederne kunne betegnes som vildledende og kunne straffes efter markedsføringslovens § 22, stk. 3, jf. § 2. Overtrædelser af forslaget § 9, der ikke vil kunne straffes efter markedsføringslovens § 22, stk. 3, jf. § 2, vil indebære en overtrædelse af generalklausulen i markedsføringslovens § 1.

Forbrugerombudsmanden vil derfor kunne anvende hele det i markedsføringslovens beskrevne sanktions-

system om administrativ forbud, foreløbigt forbud, anlæggelse af retssag, forhandling af retningslinier, forhåndsbesked og forhandling. Endvidere kan enhver, der har en retlig interesse, anvende markedsføringslovens § 13 til at anlægge sag om forbud, påbud og erstatning mod en leverandør af en ulovlig informationssamfundstjeneste. Der henvises endvidere til myndighedernes mulighed for hurtigt at gennemføre foreløbige foranstaltninger, jf. bemærkningernes punkt C.15.

D. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

1. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

E-handelsdirektivet bygger bl.a. på et princip om hjemlandskontrol. Det er derfor udgangspunktet, at de områder, der er omfattet af direktivet, skal overvåges af myndighederne i det land, hvor tjenesteyderen er etableret. Myndighederne skal dermed også drage omsorg for, at tjenesteyderne overholder etableringslandets regler vedrørende etablering og udøvelse af erhvervsvirksomhed, herunder giver de oplysninger, der kræves efter direktivet i relation til identifikation af tjenesteyderen, kommerciel kommunikation og ved indgåelse af aftaler.

Direktivet indebærer, at myndighedernes geografiske kompetenceområde udvides til også at omfatte danske tjenesteyderes virksomhed i andre lande inden for den Europæiske Union, når der er tale om informationssamfundstjenester. Dette vil for de berørte myndigheder betyde øgede udgifter og øget administration som følge af:

- Øget myndighedstilsyn uden for Danmarks grænser (hjemlandskontrol).
- Udpegning af et eller flere kontaktpunkter af administrativ karakter.
- Udpegning af et eller flere kontaktpunkter af rådgivende karakter.
- Informationskampagne over for udenretlige tvist-løsningsorganer og erhvervs- og forbrugerorganisationer om henholdsvis praksis vedrørende e-handel og udarbejdelse af adfærdskodekser.

Kravet om hjemlandskontrol bevirker, at danske myndigheder fremover også skal føre tilsyn med, at danske virksomheders online-aktiviteter i andre EU-lande er i overensstemmelse med dansk lovgivning. Det kan f.eks. dreje sig om reklamering, salg m.v. via internettet på det europæiske marked. Da lovforslaget i høj grad vedrører markedsføring, må der især påregnes en betydelig aktivitetsudvidelse for Forbrugerom-